Vincentio Fabricio.

4/2.

. mart. 1639.

Quâ fronte ne, Fabrici spectatissime, nispiam
tibi tam sibi carus, tam docto, tam amico
complectanti? quâ nimirum suavissimis quibusq;
et humanissimis amicorum solet, qui quotidie me
sibi ubiq; et ejusmodi muneribus adeunt.q,
adeò turbulentis sortis ~~fortunæ~~ meæ gnari sunt ~~—~~,
et quem sospitissimis intervallis viciebant.
prorsus succedente defunctum. Ego qui
in doctissimis pridem nobis es, inter
humanissimos certe habebo, et Eje tolo
post tam sibi responsabo admitte animo
non exulantes. Inter tam communes
Musas, quarum spiritus numini quanto
plus quotidie Deas Postumus meus altus ille editus
~~quotidie~~ illustre documentum ~~est~~, eheu
mihi et sortis meæ amicitiæ hoc signum,
neq; commiserare ullo suspicio ne neglecti
suspicionem veteram, sicubi vero tuæ
vetus exigent et ope ne officijs meis
augeri vel ornari debeant. Hactenus sum
in commercio veterum summus, quæ ut
ab alio sese non videntur alioqui affecta tamen et
~~—~~ firmabuntur, quotidie
tu vides, ego sentio; qui te valde jubeo,
vir doctissime ab
amantissimo tui

Ch.

© Koninklijke Bibliotheek
KA 44, nr. 272
https://resources.huygens.knaw.nl/briefwisselingconstantijnhuygens/brief/nr/2052